

عنوان مقاله:

رابطه بین تمایز خود و سازگاری زناشویی کارمندان زن و مرد متأهل سازمان حسابرسی تأمین اجتماعی استان تهران

محل انتشار:

نخستین همایش ملی شخصیت و زندگی نوین (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

پیمان یوسف زاده - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی

خلاصه مقاله:

هدف از انجام تحقیق حاضر بررسی رابطه بین تمایز خود و سازگاری زناشویی کارمندان زن و مرد متأهل سازمان حسابرسی تأمین اجتماعی استان تهران بود. گروه نمونه را 146 نفر از کارمندان زن (78 نفر) و مرد (68 نفر) متأهل سازمان حسابرسی تأمین اجتماعی استان تهران تشکیل دادند. نوع تحقیق توصیفی از نوع همبستگی و روش نمونه‌گیری تصادفی ساده بود. ابزارهای مورد استفاده عبارت بودند از: 1- پرسشنامه تمایز خود (DSI) اسکورون دندی 2- مقیاس سازگاری زن و شوهر (DAS) گراهام ب یاسپینر. فرضی‌های پژوهش با استفاده از روش‌های آماری آزمون همبستگی پیرسون از طریق نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. و کلیه فرضیه‌های صفر تحقیق با اطمینان 95% رد شد. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل آماری نشان داد که سازگاری زناشویی توسط تمایز خود و زیر مجموعه‌های آن، واکنش‌پذیری عاطفی، جایگاه من، گریز عاطفی و هم‌آمیختگی پی‌شینی می‌شود. به این ترتیب که با بالا رفتن تمایز یافتگی و همچنین جایگاه من میزان سازگاری زناشویی نیز بالا می‌رود و با بالا رفتن میزان واکنش‌پذیری عاطفی، گریز عاطفی و هم‌آمیختگی میزان سازگاری زناشویی پایین می‌آید.

کلمات کلیدی:

تمایز خود، سازگاری زناشویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/164914>

